

عنوان مقاله:

آثار و شرایط اعاده دادرسی در حقوق ایران و فرانسه

محل انتشار:

دوفصلنامه تمدن حقوقی، دوره 4، شماره 9 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سیدجعفر هاشمی باجگانی - استادیار گروه حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد میبد، میبد، ایران

محمدرضا بوربور - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد میبد، مدرس دانشگاه غیرانتفاعی ایوان کی، میبد، ایران
(نویسنده مسئول)

خلاصه مقاله:

یکی از مزیت های بارز اعاده دادرسی تضمین عدالت قضائی بوده و به عنوان یک شیوه در اعتراض به آرای قضائی در پی اجرای عدالت و راهی برای بازگشت همان دادگاهی که دادرسی نموده به منظور عدول از رایی که آن دادگاه سابقا در خصوص موضوع صادر کرده است می باشد. به بیان دیگر اعاده دادرسی یک طریقه فوق العاده و عدولی برای طرفین دعوا در مقابل آرائی که از اعتبار امر قضاوت شده برخوردار بوده است می باشد. اعاده دادرسی در حقوق ایران و فرانسه نیز به عنوان یکی از طرق فوق العاده اعتراض به آراء دادگاه ها پیش بینی گردیده که به جهت استثنائی بودن آن صرفا در موارد خاص قابل اعمال است. در حقوق فرانسه طبق ماده ۵۹۳ قانون آئین دادرسی مدنی، هدف از اعاده دادرسی، عدول از رای دارای اعتبار امر قضاوت شده است تا هم در امور موضوعی و هم در امور حکمی رای جدیدی صادر شود و این امر تنها از طرفین یا اشخاصی که در رای مورد نمایندگی قرار گرفته اند قابل درخواست بوده و متقاضی اعاده دادرسی باید تمامی طرفین رای مورد تقاضا را طرف دعوا قرار دهد وگرنه قابل پذیرش نیست. علاوه بر این، موضوع اعاده دادرسی برای دقت نظر در آراء و توجه به ادله و محتوای پرونده متشکله در محاکم دادگستری باعث استیفای حقوق حقه زیان دیدگان و در نهایت حصول عدالت شده و حق دادرسی عادلانه ایجاب می کند که جهات اعاده دادرسی توسعه یابد.

کلمات کلیدی:

اعاده دادرسی، اعتراض به رای، حکم قطعی، نقض حکم، مرجع قضائی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1377153>

